

snævrere. Det første punkt er oprettelsen af en toldunion, inden for hvilken told og kvantitative restriktioner for samhandelen afvikles, idet der samtidig indføres en fælles toldtarif over for tredielande. Som modstykke til den fælles toldpolitik gennemføres en fælles handelspolitik over for tredielande. Toldunionen omfatter principielt også landbrugssektoren, men herved forudsættes det, at en fælles videgående politik på landbrugsområdet gennemføres. Artiklens følgende punkter omhandler foranstaltninger, der skal sikre det fælles samarbejde på andre økonomiske sektorer i Medlemslandene. Det drejer sig om afvikling af skranker, som hindrer personers, tjenesteydernes og kapitalens fri bevægelighed mellem Medlemsstaterne, fælles transportpolitik, fælles konkurrenceregler, samordning af Medlemsstaternes økonomiske politik og indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger i det omfang, dette er nødvendigt for fællesmarkedets funktion. Endelig nævner artiklen, at en europæisk social fond skal oprettes med henblik på sikring af beskæftigelsesmulighederne og højnelse af levestandarden, at en europæisk investeringsbank skal oprettes, og at associering af en række oversøiske lande og territorier skal ske med henblik på forøgelse af samhandelen mellem disse og Fællesskabet og fremme af den økonomiske og sociale udvikling i de oversøiske lande og territorier.

I artikel 4 angives kort Fællesskabets øverste institutioner, som er Forsamlingen, Rådet, Kommissionen og Domstolen. Hertil slutter sig Det økonomiske og sociale Udvalg, der er rådgivende. I Traktatens femte del gives nærmere bestemmelser om institutionernes konstituering og beføjelser.

I artiklerne 5 og 6 fastslås hovedregler om, at Medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner, såvel uafhængigt som i samarbejde, skal bestræbe sig for at virkeliggøre Traktatens målsætning.

Artikel 7 indeholder et almindeligt forbud mod forskelsbehandling på grund af nationalitet. Forskelsbehandling må ikke finde sted inden for Traktatens anvendelsesområde, med mindre dette undtagelsesvis måtte være tilladt i enkelte af Traktatens bestemmelser. Denne bestemmelse giver fællesskabsrettens grundregel, nemlig at statsborgere og juridiske personer i andre Medlemslande ikke må stilles ringere end et Medlemslands egne statsborgere og juridiske personer på de områder, som efter Trak-

tatens indhold indgår under Fællesskabet. Det almindelige forbud mod forskelsbehandling i artikel 7 gentages i mere konkrete sammenhænge i andre af Traktatens bestemmelser. I artikel 7 andet stykke gives hjemmel for Fællesskabets institutioner til at træffe foranstaltninger (ved forordninger, direktiver, beslutninger eller henstillinger) med henblik på at bringe en eventuel forskelsbehandling til ophør.

I artikel 8 angives hovedpunkterne i den overgangsperiode, som var gældende for Traktatens første gyldighedsperiode på 12 år. Denne periode udløb den 31. december 1969, og bestemmelserne vedrørende overgangsordningen for de oprindelige Medlemsstater har dermed mistet deres betydning.

Traktatens anden del (artiklerne 9–84)

Fællesskabets grundlag

Afsnit I

Frie varebevægelser (artiklerne 9–37)

Reglerne om fri bevægelighed for varer er Traktatens mest detaljerede. Deres fælles indhold vedrører oprettelsen og funktionen af en union mellem Medlemsstaterne, hvor på den ene side told og mængdemæssige begrænsninger for vareomsætningen inden for unionen afskaffes, og hvor på den anden side en fælles toldtarif over for lande uden for unionen indføres, dog således at toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed ved indførsel fra tredielande, kan indrømmes af Rådet.

Kapitel 1. Toldunionen

Oprettelsen af toldunionen blev afsluttet den 1. juli 1968. Dette var 1½ år før udløbet af den oprindeligt fastsatte overgangsperiode. Bestemmelserne om toldunionens gradvise oprettelse (artiklerne 13–17, 19–24, 26–27 samt artikel 33) kan således betragtes som opfyldt.

Ifølge artiklerne 9 og 10 gælder Traktatens regler om frie varebevægelser dels for varer, som har deres oprindelse i Medlemsstaterne, dels for varer, som har deres oprindelse i tredieland, for sidstnævntes vedkommende på betingelse af, at de er indført i et Medlemsland efter told- og afgiftsberigtigelse i overensstem-